

Thema: Verbinden

Overweging 1 februari 2015 – Harris Brautigam

“...Wat wij hier proberen te doen heeft met religie te maken in optima forma. We leggen verbindingen, dat is de eigenlijke betekenis van dat Latijnse woord. Verbindingen van verantwoordelijkheid voor elkaar met tegelijk het open staan voor de God die ons gegeven is. Dat zijn de polen van religie: God aan de ene kant, mijn medemens aan de andere kant ...”

Eerste lezing: 1 Kor. 12. 4 – 11

Tweede lezing: 1 Kor. 12. 12 – 21

Openingsgebed

God, geef ons wat wij voor elkaar nodig hebben:

onze handen om te zegenen
onze lippen om met elkaar te spreken
onze voeten om naar elkaar te gaan
onze oren om naar elkaar te luisteren
onze ogen om elkaar te zien
onze armen om elkaar vast te houden
ons geloof om Uw liefde uit te dragen. Amen

Lied: Mens op aarde

H.Oosterhuis/T.Löwenthal

Welkom en inleiding

Ik heet U allen van harte welkom deze morgen. Dat welkom geldt onze vaste bezoekers, de los-vaste bezoekers, die toch maar weer eens een keertje komen kijken. En dat welkom geldt helemaal voor degenen die hier vandaag voor het eerst zijn. Ik hoop van harte dat U zich aan de bron van inspiratie die we proberen te zijn, kunt laven. Zo! Als dat niet plechtig en bemoedigend klinkt, dan weet ik het ook niet meer. Misschien hebt u zich kunnen laven aan de woorden die we net zongen: om elkaar te zijn tot zegen. Daarvoor zitten we hier.

Voor degenen die het niet weten, of misschien vergeten zijn, vandaag zijn er in onze Duif-Gemeenschap verkiezingen.

We kiezen een nieuw bestuur; we kiezen een jaardoel, dat wil zeggen: we kiezen een project dat we financieel dit jaar willen steunen, en we kiezen onze voorgangers voor dit jaar. Dat klinkt misschien allemaal een beetje erg prozaïsch, maar ik wil proberen om dit allemaal een beetje te plaatsen in het licht van het Bijbelse Visioen van waaruit we zeggen te willen leven.

Misschien is het goed te weten dat we die verkiezingen niet zelf indertijd bedacht hebben. We hebben ons bij die keuze van handelen indertijd bewust laten leiden door de praktijken van de vroegste christengemeenschappen, die hun geestelijke voormannen zelf kozen!

Dat we het goed hebben met elkaar deze dienst:
in de naam van de Vader die eeuwig is
en van de Zoon die van Hem spreekt
en van de H. Geest die warmte en liefde brengt.

Gebed *Ton Wiemers*

Heer Jezus, onze herder:

Wij vertrouwen er op dat U ons leidt.

Als wij als gemeenschap onze eigen weg proberen te gaan,

willen we dat doen in het besef dat U ons leidt

En ons terugroept als wij dwaalwegen inslaan.

Wij bidden U, God, om zachtmoedigheid en wijsheid.

Houd ons waakzaam

Om te doen wat U ons te doen geeft.

Amen

Lied: Boek, jij bent geleefd *H.Oosterhuis/A.Oomen*

Eerste lezing 1 Kor. 12. 4 – 11

Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest;

Er zijn verschillende dienende taken, maar er is één Heer;

Er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweeg brengt.

In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente.

Aan de één wordt door de Geest het verkondigen van wijsheid geschonken, aan de ander door diezelfde Geest het overdragen van kennis;

De één ontvangt van de Geest een groot geloof, de ander de gave om te genezen.

En weer anderen de kracht om wonderen te verrichten, om te profeteren, om te

onderscheiden wat wel en wat niet van de Geest afkomstig is, om in klanktaal te spreken of om uit te leggen wat daarvan de betekenis is.

Al deze gaven worden geschonken door één en dezelfde Geest, die ze aan iedereen afzonderlijk toebedeeld zoals hij wil.

Lied: Jij nog naamloze *H.Oosterhuis/A.Oomen*

Tweede lezing 1 Kor. 12. 12 – 21

Een lichaam is een eenheid dat uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. Immers, een lichaam bestaat niet uit één deel, maar uit vele.

Als de voet zou zeggen: “Ik ben geen hand, dus ik hoor niet bij het lichaam”, hoort hij er dan werkelijk niet bij?

En als het oor zou zeggen: “Ik ben geen oog, dus ik hoor niet bij het lichaam”, hoort het er dan werkelijk niet bij?

Als het hele lichaam oog zou zijn, waarmee zou het dan kunnen horen? Als het hele lichaam oor zou zijn, waarmee zou het dan kunnen ruiken?

God heeft nu eenmaal alle lichaamsdelen hun eigen plaats gegeven, precies zoals hij dat wilde.

Als ze met elkaar slechts één lichaamsdeel zouden vormen, zou dat dan een lichaam zijn?

Het is juist zo dat er een groot aantal delen is en dat die met elkaar één lichaam vormen.

Het oog kan niet tegen de hand zeggen: “Ik heb jou niet nodig”, en het hoofd kan dat evenmin tegen de voeten zeggen.

Overweging

Ik droomde laatst dat het koor van het Vaticaan een nieuwe dirigent zocht en dat toen Bisschop Punt Paus Frans een tip gaf: Heiligheid, dan moet je Henk Kemper van de Duif vragen.

Ik was met één klap helemaal wakker! Stel je voor! Dan was het koor zijn stuurman kwijt en onze Duifgemeenschap de kern van de wekelijkse bijeenkomsten en vieringen. Ik zag Henk al in Kardinaalsrood op het Pietersplein rondbanjeren, wel stevig reclame makend voor de Duif. Nee, spaar me.

Wel deed die gekke droom mij bedenken dat er velen in onze gemeenschap zijn die we niet kunnen missen. Met onze talenten zijn we allemaal heel noodzakelijk en onmisbaar voor het geheel!

Paulus schrijft over die talenten zo geweldig nuchter in zijn Korinthebrief. (Hfdst.12)

Hij houdt je allereerst voor dat wat je hebt, heb je niet van jezelf. Natuurlijk: dat is een open deur. Wij zeggen en horen dikwijls: “Dat heeft ie van zijn vader/moeder; dat zit ‘m duidelijk in de genen”. Paulus kende die werkelijkheden niet; hij is wat directer en simpeler in zijn verklaring en spreekt van uit zijn geloof: het is het werk van de Geest.

En waarom zouden wij die simpel klinkende verklaring zomaar terzijde schuiven.

Mag de Geest niet meer een klein goddelijk vingertje in de pap hebben? Van mij wel!

Gods gemeente

En dan die 2e lezing met zijn conclusie: “Het is juist zo dat er een groot aantal delen is en dat die met elkaar één lichaam vormen”.

Paulus vergelijkt hier het lichaam met een gemeenschap. Een gemeenschap van Gods Gemeente. Die laatste toevoeging zet ons op een ander spoor dan die van een voetbalclub of toneelvereniging, om maar iets te noemen. Er is een soort meerwaarde. Niet in de vorm van superioriteit, maar van een grotere verantwoordelijkheid, diepgang.

We zeggen: we zijn een gemeenschap. We komen bij elkaar, hangen onze jassen op, drinken een kopje koffie vooraf, praten wat bij en brengen een uurtje biddend en zingend door en luisteren naar de overweging die ons wordt aangeboden.

Niet toch? Zo gaat het iedere zondag. Maar ook: We *vormen* een gemeenschap. Hé, dit klinkt wat anders. We vormen een gemeenschap: dat klinkt actief, alsof er iets gebeurt, iets gedaan wordt. Wat? Afspraken maken. Een doel stellen, elkaar aankijken, iets herkennen bij elkaar: een interesse, een zorg, een hobby een denkpatroon.

Zijn we er dan?

Nee: we moeten dan nog een gemeenschap worden.

En dat proces houdt nooit op. We raken verzeild in een permanent groeiproces als we er voor kiezen om een gemeenschap te worden.

Kierkegaard zei het vroeger ook al toen hij het had over het christen zijn.

Hij zei: je bent geen christen omdat je in een christelijk land wordt. Je moet christen worden. Dat is een activiteit pur sang!

Inspirator

Onze Duifgemeenschap heeft dat nu 41 jaar aan den lijve ondervonden. Vanaf het moment van het kraken (degenen onder U die hier voor het eerst zijn horen nu dingen die ze misschien niet voor mogelijk hadden gehouden), en later vanaf het moment dat Ton Wiemers, van wie we vorige week zo mooi afscheid hebben genomen, zo lange tijd onze inspirator is geweest. Tot en met de dag van vandaag.

Voor mij heeft Jezus van Nazareth dat zootje ongeregeld dat zijn apostelen waren, tot een gemeenschap gesmeed bij die gezamenlijke maaltijd, bij dat breken van het brood en het delen van de wijn, waarbij Hij zei: "Doet dit tot mijn gedachtenis". Zo ervaar ik elke keer weer een dringende uitnodiging als wij met elkaar het brood en de wijn delen om met elkaar als gemeenschap gaande te blijven, op weg naar,naar wat? De vervulling van het bijbelse visioen? Een nieuwe schepping?

Grote woorden! Groot ideaal. Te groot voor onze kleine handen, maar de moeite waard om er iets op ons terrein aan te doen.

Zachte fluistering

Praktisch toegespitst op onze Duifgemeenschap worden we op deze eerste februari met de neus op die feiten gedrukt.

Wij kiezen weer mensen uit ons midden. We doen weer een beroep op elkaar om gaande te blijven, om verder te groeien, om op zoek te blijven gaan naar het Goede. Om met alle twijfels die in ons leven die zachte fluistering diep in ons verborgen te laten klinken,

om de aardigheid van de spiritualiteit verder te ontginnen, om nieuwsgierig naar elkaar te blijven en bereid om met elkaar verder te gaan, elkaar daarbij tot steun.

Om in ons hart vast te houden dat God liefde is en dat met elkaar ter sprake te blijven brengen. Soms tegen beter weten in als we overvallen worden door alle vraagtekens die wij zelf en onze omgeving levensgroot opwerpen. *Er is een woord en aan dat ene woord houden wij ons vast in duistere uren. En wie 't verstaat die is niet meer alleen.*

Dat is het woord van zijn roep om ons.

Religie

Ik heb u aangekondigd in HGL wat U vorige week hebt ontvangen, dat ik op mijn column over 'Religie' vandaag terug zou komen.

Wat wij hier proberen te doen heeft met religie te maken in optima forma. We leggen verbindingen, dat is de eigenlijke betekenis van dat Latijnse woord. Verbindingen van verantwoordelijkheid voor elkaar met tegelijk het open staan voor de God die ons gegeven is. Dat zijn de polen van religie: God aan de ene kant, mijn medemens aan de andere kant. God die leven geeft en mijn medemens die in mijn leven deelt; God die roept en de mens die roept. Het doet me denken aan het verhaal van Abel Herzberg die vertelde over een Rebbe die de kamer binnenkwam waar zijn zoon diep in gebed verzonken was. In de hoek van de kamer stond een wieg met daarin een hard huilend kind. De rebbe vroeg zijn zoon: hoor je niet hoe je kind huilt, waarop de zoon zei: ik ben diep in God verzonken. Toen zei de rebbe: Wie in God verzonken is, ziet zelfs de vlieg die over de muur kruipt”.

Die corrigerende woorden bevatten volgens mij een belangrijke les: Als één van die polen – God of mens - ontbreekt, is religie een leugen. Of nog erger: letterlijk dodelijk met de dodelijkheid van de bomgordel nu, of van de inquisitie toen in het verleden. Dan is sprake, zoals Paus Franciscus aanduidde: van spirituele schizofrenie!

Zondags huis

De Duif is ons zondagse huis waar de deur openstaat, waar iedereen welkom is, waar we dat teken van brood en wijn met elkaar delen, waar we van de toekomst dromen, waar we ook willen bouwen aan een gemeenschap om een beweging te laten stromen die nooit meer, door niemand zich inperken laat.

Daarvoor bidden we de zegen van God over ons af en over al diegenen die zich vandaag willen laten roepen om een beetje met de inzet van hun talenten het voortouw te nemen.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in het evangelie van Jezus Christus:

Hij was het goddelijk teken van wat de mens vermag,
hij openbaarde ons wat wij zijn: kinderen van God,
hij ging weldoende rond, bracht blijdschap in het leven,
hij gaf zichzelf weg, zoals Hij brood en vissen deelde
onder de armen, brood en wijn reikte aan zijn vrienden.

Zo volkomen gaf Hij zich, dat Hij zijn leven aan ons gaf:
hij was de Messias die de dood overwon en leeft
in eeuwigheid.

Zijn dood verkondigen wij, telkens als wij bijeen zijn;
zijn verrijzenis belijden wij, als wij staan bij onze naaste.
Zijn wederkomst verwachten wij, wanneer wij bouwen
aan de wereld van morgen.

Ik geloof in de kracht die ik in mij weet door de kracht
van water en geest.

Ik geloof in die geest die ons tot gemeenschap maakt, Gods gemeente,
die de wereld bezielt en haar leidt naar haar einddoel.

Ik geloof in de levende God die mij als zijn kind zendt in de wereld.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

- V. Tot hier zijn wij gekomen, Eeuwige,
allemaal verschillende mensen,
uiterlijk onbewogen biddend en zingend;
U kent ons zoals we waarlijk zijn:
eenzaam door eigen of andermans handelen;
verdrietig om verlies van waar wij zo aan hechtten;
blij om succes dat in wezen zo vluchtig is;
dankbaar om genezing
van lichamelijk of geestelijk kwaad;
onzeker, omdat wij de goede weg willen gaan,
maar niet weten of ons dat lukt.
- A. Zie ons en bescherm ons
tegen totale afzondering,
waardoor wij de ander niet meer zien
en ook zelf niet meer gezien worden;
tegen verharding van standpunten, die uitloopt
op onmacht om problemen op te lossen;
tegen onverschilligheid die schuldig maakt
ten opzichte van al het door U geschapene;
tegen wanhoop die geen leven brengt.
- V. Voor Uw zegeningen spreken wij dank uit, Eeuwige.
Voor alle kleine dingen waaraan wij zo dikwijls voorbijgaan
een onverwachte liefkozing;
aandacht, ons gegeven in nood;
troost die wij ervaren
zonder dat er een woord gesproken wordt;
inspiratie, onverklaarbaar opgeroepen door onze zintuigen;
en innerlijke rust, basis van vrede.
Wij danken U, Bron van Leven, voor Jezus,
voortgekomen uit het Joodse Volk,
door U gezegend vanaf het eerste uur.
U heeft ons Jezus leren kennen
en dankzij Jezus weten wij van U.
- A. Op verzoek van die uitzonderlijke Mensenzoon
stellen wij Zijn teken omuit te dragen wat wij
het liefste willen:
het delen van leven met alle mensen
en daardoor het uitbannen van honger, onrecht en dood.
We zeggen Hem na, die ons inspireert:
Neem het brood en de wijn, deel het met elkaar
zoals ik mijzelf voor alle mensen gegeven heb.
Denk daarbij aan mijn en jullie God

en aan het Eeuwigdurende Verbond,
waarin wij met Hem en elkaar
verbonden zijn en blijven.

- V. Ooit hopen we te bereiken een geloof zo groot
als Jezus had in U
en in een wereld waar mensen leven voor elkaar
en waar Uw naam 'Gerechtigheid' is.
Eeuwige, zie ons en blijf onder ons aanwezig.

Lied: Jij bent de God *H.Oosterhuis/A.Oomen*

Nodiging - Breken en delen van brood en wijn

Ik nodig U uit om met elkaar Brood en Wijn te delen.
Een simpel teken. Een ontroerende uitnodiging om samen te zijn:
Om mens te zijn als Hij, vertrouwend op zijn mildheid en trouw.

Ik nodig iedereen uit die iets van de warmte die we te bieden hebben wil delen.
Weet dat je welkom bent, wie en wat je ook bent; waar je ook vandaan komt of waar je heen
gaat.
Kom want alles staat gereed.

Lied: Dit ene weten wij *H.Roland Holst / Tom Löwenthal*

Voorbeden

Ik bid om moed, inspiratie en geloof voor onze voorgangers.
Dat ze zelf mogen genieten van de worsteling om met hun eigen woorden de rijkdom van Gods
liefde in ons midden te leggen.
Dat ze volharden en de boodschap van het Bijbels visioen levend onder ons houden.

Ik bid voor het bestuur en voor alle andere medewerkers die zich inzetten om het huis van
onze Duif bewoonbaar en aantrekkelijk te houden.

Ik bid voor de stad waarin wij leven. Voor ons land.
Voor onze regering,
dat zij gul rechtvaardigheid betracht voor de zwakkeren uit onze samenleving:
de vluchtelingen, dat zij niet het slachtoffer worden van kille wetten;
voor de zieken en zorgafhankelijken,
dat zij niet vermalen worden onder de kille rekenmethoden van de winstgraiers;
voor de eenzamen: dat zij niet omkomen in hun eenzaamheid;
voor onze dierbaren;
Geef allen de troost dat er mensen met aandacht zijn
en dat hun leven rust in uw hand.

Gebed

Ton Wiemers

Wij Bidden U, God,
Wees ons nabij
wanneer wij onze ogen en ons hart proberen open te houden
voor het bijna onmogelijke.
Help ons om daadwerkelijk te blijven geloven
In het goede dat in ieder mens leeft.

Onze Vader

Activiteiten en informatie

Slotlied Daarom

Tekst Anneke Meiners, muziek Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Zegenbede

Moge God ons Zegenen
met onrust over gemakkelijke antwoorden en halve waarheden;
Moge God ons zegenen
met boosheid over onrechtvaardigheid, onderdrukking en uitbuiting van mensen;
Moge God ons zegenen
met de bereidheid om ons in te zetten voor onze lieve aarde:
Amen

